

Cena numeru 25 gr.

Redakcja i Administracja:

Kraków

ul. Dunajewskiego 5

Telefon Redakcji 308

Telefon Administracji 310

Adres telegrafowy:

NAPRZÓD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Miesięcznik zł. 5-50

Tygodnik zł. 1-25

Zagranicą

9 złotych

Wykładać oddzielnie rano

z wyjątkiem poniedziałku

i dni powołujących

Konto PKO Kraków 406.870

Pozory siły

Musimy użyć tego wyrażenia, gdyż trafniejszego dla określenia istotnego stanu rzeczy nie ma. A więc: tupel, z jakim BB występuje na terenie sejmowym, stoi w odwrótnym stosunku do tego, co w rzeczywistości reprezentuje. Klub złożony ze 130 członków, a nawet z dołączeniem BBS ze 141 członków, to na terenie parlamentarnym siła znaczna, daleko jej wprawdzie do większości, ale w każdym razie jest to dla rządu, nie mającego ani przyjaciół ani nawet żywczych, znaczne oparcie.

Tak rzecz wygląda na zewnątrz: 140 ludzi, kierowanych jedną wolą, znających swój cel i solidarnie do osiągnięcia goążących — jaka to podstawa, gdyby była umiejętnie użyta, do utworzenia taranu przeciw „sejmowładztwu”, przeciw „partyjniactwu”, przeciw „nieprawościom” i wszystkim złym mocom, które opanowały nasze życie państwowe. A tymczasem widzimy coś wręcz przeciwnego: ten wielki klub okazał się siłnym tylko w negacji, tylko w osłabianiu powagi i znaczenia Sejmu (do czego zresztą świadomie zmierza) i w obliczaniu bez możności dotrzymania. Był to, zażar w początkach obecnego Sejmu, niezwykle widok, gdy najśliszniejszy klub „gniewał” się i nie przyjął przedstawicieli w przedmówieniu Sejmu, a jeszcze obławił się widok najśliszniejszego klubu uprawiającego — obstrukcję.

Takie „rozwojenie osobowości”, takie nieproporcjonalne do wielkości „sukcesy” nie dzieją się tylko, którzy śledzą zacięcia w tym klubie i przypatrują się jego powolnej a pewnej „parcelacji”. Zbyt duży rozbieżności kierunków i interesów próbano nakryć jednym kłosem, aby ten nie okazał się zbyt ciętym i aby ostentacyjnie nie został rozszarpany. Są, jak wiadomo, w BB konserwatyści-złemianie, którzy tworzą tam „państwo w państwie”, tj. odrębną grupę z k. Radziwiłłem na czele; jest druga grupa, radykalna, zważająca się „Związekiem pracy miast i wsi” z postem Kościalskowskim na czele, której z konserwatystami nie — poza wspólną protekcją miarodajnego w państwie czynnika — nie łączy, a wszystkich dzieli: jest wręcz twór z ostatnich dni: „porozumienie włościańskie” z Bolką i Sanocją na czele, którego interesy idą we wprost przeciwnym kierunku. niż interesy ziemian, co — zapewne mimowolnie, ale dziwnym trafem właśnie teraz — ujawniło się w głośnym już referacie p. Sanocji o ministerstwie reform rolnych z wnioskami przeciw ziemianom wymierzonym.

Nie trzeba być wrogiem BB, wystarczy być obiektywnym obserwatorem, aby dojść do wniosku, że jego szarpanie się, jego odgrazanie się, wszystkie jego wystąpienia — to tylko maskowanie wewnętrznej słabości, to tylko udawanie siły dla nastraszenia przeciwnika, to tylko — aby użyć terminologii ze znanych bluetynów wojennych — cofanie się na z góry upatrzone pozycje. Widzieliśmy oczywiście dowody tej bezsilnej przy ciału czas, t. j. przez okragło 3 miesiące obrad sejmowej komisji budżetowej, gdzie stroniłtowo rządowe było stałe i konsekwentnie przegłosowywane, gdzie prawie ani razu nie udało mu się uratować za-

Podpisanie protokołu polsko-sowieckiego

Jak z telegramów wiadomo, dnia 7 bm. nastąpi w Moskwie podpisanie protokołu polsko - sowieckiego jako uzupełnienia do paktu Kelloga. W ten sposób inicjatywa sowiecka została szczęśliwie doprowadzona do końca i bodźcem mieli jeszcze jedno, tym razem indywidualne, potęgające wojny.

Krok Litwinowa, który w nieobecności Czerwina kieruje komisarzami dla spraw zagranicznych, był zresztą podjęciem dyplomacji polskiej, jak zresztą, jak wiele innych jej wystąpień w polityce międzynarodowej. Sowiety, nie będąc członkami Ligi narodów, same się zaofiarowały do udziału w pracach konferencji rozbrojeniowej z ramienia Ligi działającej, wysłały na te konferencje do Genewy swego czołowego dyplomaty Litwinowa i wprawili wszystkich uczestników w kłopot, stawiając naiwradikalniejsze wnioski zmierzające do całkowitego rozbrojenia. Tę samą metodę zastosowała Moskwa wobec paktu Kelloga. Mimo że można czuć się obrażoną, że jako wielkie mocarstwo nie została zaproszona do podpisania uroczystego w dniu 27 sierpnia ul. r. w Paryżu, sama dodatkowa zaprosza swój akces, chociaż — jak prasa sowiecka pisała — dłużej jeszcze jeden dowód swej pokojowości.

Rosja poszła jednak jeszcze dalej. Mimo że pakt Kelloga nosi podpis jej i Polski, zaproponowała Polsce podpisanie specjalnego protokołu, mającego wzmacnić gwarancje — naturalnie moralne — zawarte w samym pakcie. Protokół wedle brzmienia zaproponowanego przez Litwinowa nie daje oczywiście większych i lepszych gwarancji pokojowych, aniżeli sam pakt; należy go traktować raczej jako demonstrację sowietów, demonstrację pomyślaną jako skuteczne odparcie podjętej, jakoby Sowiety zbroili się i przygotowywały wojnę z całym światem.

Jak pakt Kelloga sam przez się nie jest gwarancją absolutnego pokoju, ani nawet za taką przez inicjatorów i współuczestników nie jest uważany, tak protokół Litwinowski może być traktowany tylko jako akt dobrej woli, dopóki polityka nie będzie wyznaczała czegoś innego. Widzimy przecież, że pakt Kelloga, a więc dzieło Ameryki, nie przeszkadza tejże Ameryce w forsowaniu zbrojów z wyraźną wskazówką, że mała ona przemaczenie powiedzieć, obojętne; z tą samą pewnością można stwierdzić, że podpis się mający 7 bm. protokół nie zmieni w niczem tego pogotowia wojskowego, które, niestety, na naszej granicy wschodniej utrzymuje się.

A jednak dobrze się stało, że Polska na podstawie protokołu się zgodziła. Nie można bowiem z naszej strony składać dość częstych i dość dużych dowodów, że nie mamy agresywnych zamiarów; że, zdecydowani bronić swego, nie zamie-

rzamy nikomu nie zabieramy. Nasza granica wschodnia jest najbliższą naszą stroną, choćby dlatego, że od zachodu mamy jakieś takie zabezpieczenie w pakcie o nieagresji. Każde, choćby tylko moralne, zwiększenie bezpieczeństwa od wschodu jest dużym zyskiem dla naszego położenia międzynarodowego i dlatego należy z uznaniem powitać decyzję zgodzenia się na propozycję sowiecką. Są one o tyle jeszcze lepsze, że już nim objęta została Rumunia i że są widoki, że obejmą też szereg państw nadbałtyckich.

Sprawa więc z Rosją skłóconą i dyplomacji naszej ma wolać się rozstrzygnąć, którzy powinniśmy się zająć sprawą traktatu z Niemcami, aby poznać, w czyjzym nie dotyczy czas. Po blisko pięćdziesięciu latem beztraktatowym obecnie, jak we wszystkich stronach stwierdza, niesposobność po jednej i drugiej stronie jest korzystniejsza dla zakończenia tego stanu. Możemy się przeświadczać, że bierny bilans handlowy nie jest dla nas groźny; możemy zniechęcać Niemcom, że oni są główną przeszkodą w osiągnięciu porozumienia — wszystko to nie zmienia faktu, że zawarcie traktatu z Niemcami na łubli naszą sytuację gospodarczą. Jak widzieliśmy na przykładzie z Rosją, można dojść do porozumienia, jeżeli się tylko z góry chce i jeżeli nie wyjadnie się coraz nowych przeszkód.

Berlin, 5 lutego (PAT). Donoszą z Tallinu, że poseł sowiecki Pietrowski wręczył wczoraj estońskiemu ministrowi spraw zagranicznych Lathlowi tekst protokołu Litwinowskiego wraz z oświadczeniem o podpisanie protokołu w dniu 7-go bm. Zaprzeczono to zawieranie wznowienie, że rząd sowiecki w rzadzie (adwizacji) proponowanego terminu oczekuje od Estońi innych propozycji. Minister Lathik wyjechał wczoraj do Rygi, celem odbycia z ministrem estońskim konferencji oraz rozważenia obok innych spraw aktualnej kwestii podpisania protokołu sowieckiego. Równocześnie poseł Błowski wręczył oświadczenie na temat ustoisła do Litwy. W Tallinie podano niewiadomo nie o tem, takoby nota litewska zawierać miała zapytanie, czy Estońi i Łotwie chcą podpisać protokół Litwinowa wspólnie z Polską.

Patryarcha do młodzieży

LIST SENAT. BOLESŁAW LIMANOWSKI DO ORGANIZACJI MŁODZIEŻY TUR W KRAKOWIE

Nestor Socjalizmu polskiego nadziesiąt następujący list na uroczystość odsłonięcia sztandaru organizacji młodzieży TUR w Krakowie:

Kochani Młodzi Towarzysze!

Stan zdrowia nie pozwala mi przybyć na uroczystość odsłonięcia Waszego sztandaru. Proszę o łaskawe pośrednictwo przybyć bliżej mego gniazda. Składam przeto najserdeczniejsze życzenia. By Wasz sztandar co rychlej zaprowadził do zwycięstwa Socjalizmu.

Dr. Bolesław Limanowski.

kwestjonowanej przez opozycję pozycji dla rządu ważnej.

Teraz, jak zapowiadają pisma sanacyjne, BB narecznie ma wystąpić z własnym projektem zmiany konstytucji. Z tego, co tu pisma ogłaszają, nie wynika nic nowego: stare historie o wzmocnieniu władzy prezydenta i rządu, o osłabieniu znaczenia Sejmu itd. Gdy ta zapowiedź się urzeczywistni, gdy Sejm naprawdę stanie wobec konkretnego projektu — rozumie się, o ile w ogóle mu pozwolą nim się zająć — wtedy okaże się, jak bardzo dalekie są siły od zamiarów, jak mały wpływ na decyzję Sejmu będzie miała wola 141 posłów, podzielonych na trzy korpusy i mało skłonnych do zgodnego współdziałania, a uginających się tylko pod wolą czynnika zewnętrznego. BB już nikomu nie imponuje, a mądrzejsi w tem gronie przestali mieć z młodzieńczą wiarą, z jaką jeszcze rok temu szli do wyborów.

KATAR i GRYPE
USUWA NATYCHMIAST
PINOMETHYL
Cena 1-25 I CHRONI OD Cena 1-25
GRYPY, KATARU i INFLUENCJI

Cena zł. 1-25 ustołona przez Min. Spr.
Wewnętrzna. Nr. 1198.
Do nabycia we wszystkich aptekach w Polsce

Przed strakiem górników

Centralny Związek górników poprze strajk

(Korespondencja własna „Naprzodu”)

Katowice, 3 lutego.

W sobotę 2 m. odbył się tu kongres górników CZG z wszystkich trzech zagłębi węglowych — Śląsk, Dąbrowski i Krakowski. Delegatów z komitetu przybyło około 200. Referat o sytuacji na rynkach w górnictwie wypowiedział tow. poseł Ślaski. Po obszernych dyskusjach, w której delegaci wskazywali na potrzebę podwyżki zarobków, zastanowiono się szczegółowo nad sytuacją, jaka wytworzyła się wskutek akcji „Zespołu” i zapowiedzi strajku generalnego na 11 m. Delegaci z oburzeniem wspominali ubiegłe lato, kiedy strajk demonstracyjny CZG został złamany przez „Zespół”, delegaci uchwalili poprzeć strajk z tym, że kierownictwo pozostaje w rękach „Zespołu”, który ponosi też pełną odpowiedzialność za strajk.

REZOLUCJA CZG

Kongres radców załogowych, delegatów i zarządów oddziałów Centralnego Związku Górników zagłębi Górnośląskiego, Dąbrowskiego i Krakowskiego, po wysłuchaniu referatu tow. posła Ślaskiego i dyskusji przedstawicieli wszystkich trzech zagłębi nad sytuacją w przemyśle węglowym wytworzona w związku z proklamowaniem strajku przez organizację należącą do „Zespołu Pracy” postanowiła poprzeć strajk z całego Centralnego Związku Górników na wszelkie warunki, a także i w Dąbrowsku i Krakowsku do solidarnego przyłączenia się do proklamowanego przez „Zespół Pracy” strajku.

Wobec tego, że obecnie obowiązujące płace zostały ustalone wyrokiem komisji podnawczej i arbitrażowej za zgodą „Zespołu Pracy”, wbrew statutom Centralnego Związku Górników, oraz że wszystkie walki rozstrzygnięte przez Centralny Związek Górników na wszelkie warunki, a także i w Dąbrowsku i Krakowsku do solidarnego przyłączenia się do proklamowanego przez „Zespół Pracy” strajku.

Wobec tego, że obecnie obowiązujące płace zostały ustalone wyrokiem komisji podnawczej i arbitrażowej za zgodą „Zespołu Pracy”, wbrew statutom Centralnego Związku Górników, oraz że wszystkie walki rozstrzygnięte przez Centralny Związek Górników na wszelkie warunki, a także i w Dąbrowsku i Krakowsku do solidarnego przyłączenia się do proklamowanego przez „Zespół Pracy” strajku.

POSEŁ JAN STANISZEK

O racjonalną politykę gospodarczą w przemyśle węglowym

Podczas obrad nad budżetem ministerstwa przemysłu i handlu w sejmowej komisji budżetowej poruszaliśmy tylko pobieżnie, z powodu ograniczenia czasu przedmiotowe i niekierowane polityką gospodarczą w naszym przemyśle węglowym i naftowym. Ze względu na doniosłe znaczenie węgla i ropy dla całokształtu naszego życia gospodarczego, uważam za potrzebne nieco szerzej omówić kierunek gospodarki w tych gałęziach przemysłu.

Przemysły węglowy i naftowy przeżywały od kilku lat dość ciężki kryzys. Pierwszy z powodu spadku produkcji na światowych rynkach zbytu i malejącej konsumpcji na rynku krajowym, drugi z powodu geologicznie trudnych warunków eksploatacyjnych (złobosć złóż i niepewność rezultatów wiercenia). A zatem niedostatek kapitału do angażowania się na terenie niepewnym i o nieokreślonych z górą możliwościach zysków.

O ile chodzi o węgla, to rząd i kapitałista holdingi kłopotliwie forsowały eksport, rząd ze względu na ujemny bilans handlowy, kapitałista zaś, aby pod pretekstem strat na eksportie, zresztą niekontrolowanych, podwyższać cen węgla dla krajowych konsumentów i uzyskiwać od rządu ulgi taryfowe, ulgi podatkowe i t. p. Węgiel nasz może być korzystnie sprzedany na łatwo mu dostępnych rynkach zagranicznych, jak: niemiecki, austriacki, czechosłowacki, węgierski i rumuński. A to tworzy normalny i korzystny warunk gospodarczy współzależny, także na rynkach Litwy i Rosji. Rynki włoski, szwedzki, norweski i inn podobne, będziemy musieli zostawić wcześniej czy później konkurencji niemieckiej i angielskiej. Belgia i Francja w tej chwili nie są naszymi konkurentami ze względu na wysokość spożycia własnego. W przyszłości staną prawdopodobnie także do walki konkurencyjnej. Rynek niemiecki i czechosłowacki mają dla nas bardzo problematyczną wartość. Kraje te mają własną nadprodukcję węgla i

rozbiła klasy robotniczej na Górny Śląsk i zachłarczowanie tutejszych stosunków, przyniosące olbrzymie straty klasie robotniczej, między innymi i państwu, odpowiedzialności są władze tutejsze, popierające dawniej Związki speerowskie a obecnie i zw. „generalna jednolita praca”.

Organizacje te nieodpowiedzialne za swoje czyny bezpośrednio przed klasą robotniczą, a używane do politycznych manewrów przez każdorazową władzę, stały się szkodnikami dla klasy robotniczej i państwa pod każdym względem. Kongres musi z całą stanowczością zaprzestować przeciw mieszaniną się władz do wewnętrznych stosunków ruchu robotniczego.

Wreszcie kongres uchwala, że strajkiem kierają i biorą za przebieg i wynik strajku odpowiedzialność organizacje zawodowe, a nie wybierane po kopalnięch komitety strajkowe, przez nikim za czyny swoje nieodpowiedzialne.

Na drugi dzień odbył się zjazd chadeckich delegatów rad załogowych. Obecnych było około 50 osób. Przyjęto tam następującą rezolucję:

1) Place robotnicze w górnictwie są wprost opłakane i bezwzględnie musi nastąpić znaczna podwyżka, której domagać się będziemy śródkami nie wyłączając nawet strajku.

2) Ponieważ umowa względnie ośrodek komisji arbitrażowej obowiązującej do 28 lutego br. chrześcijański Związek zawodowy, stojąc na zasadzie praworządności, nie widzi prawnych podstaw do wywołania strajku przed wpływem powyższego terminu.

3) Porusza się Centrali CHZZ zwrócić się do wszelkich innych organizacji z żądaniem posunięcia terminu strajku na dzień 1 marca, o ile nie byłoby widoków, że pracodawcy, względnie władze uwzględnią żądanie ogólnej podwyżki zarobków.

4) Gdyby mimo to w dniu 11 lutego br. doszło do strajku, porusza się Centrali CHZZ nie wypowiadać się przeciw strajkowi. Za strajk jednak w tych warunkach chrześcijański Związek Zawodowy żadnej odpowiedzialności nie bierze.

5) W sprawie wzięcia udziału w wywołanym przez „Zespół Pracy” ogólnym kongresie rad załogowych sekcji i sekcji rad ogólnych ogólnemu CHZZ swobodę decyzji.

gdy nam nawet przyznają pewne kontyngenty, to trudno je będzie rentownie tam sprzedać. W tych warunkach rząd nasz i przemysłowy węgielowi nieokreślone swoje wydatki i naszego wydatki na rynkach łatwiej nam dostępnych i jednocześnie rozwijał wszelkimi środkami konsumpcję na rynku krajowym. Wbrew temu przemysłowy węgiel, znajdując się rynku naturalnie, jak to było w czasie strajku angielskich górników, starała się opanować rynki odległe, na których stała z nami do ostrej walki Anglia, przedewszystkiem rynki włoski, szwedzki, norweski i fiński, które zostały zdobyte przez nasz przemysłowy węgiel w czasie wyjątkowej koniunktury, — wywołanej przez strajk angielski.

Niestety zaraz po strajku przystąpił angielski eksporterszy z całą energią do odebrania nam tych rynków. Wobec tego, że węgiel angielski leży stosunkowo blisko tych krajów i korzysta z tańszych, bezpośredniej komunikacji morskiej, może on nas z łatwością z tych rynków wyrzucić. Jeżeli mimo to myślimy że częściowo utrzymamy, to dzieje się to tylko dzięki zastosowaniu walki konkurencyjnej dymplingu. — Kosztom podwyższania cen węgla w kraju, ulg taryfowych i podatkowych, niskich płac naszych robotników prowadzimy walkę z naszym angielskim konkurentem.

Walka między przemysłem węglowym Polski i Anglii przybiera z dnia na dzień na ostrość. Ostatni premier rządu angielskiego zapowiedział subwencje rządu dla eksporterów i dalsze obniżenie taryf przewoźnych dla węgla na eksport. W ślad za tem będą musieli nasi kapitałiści węglowi znowu obniżyć ceny węgla eksportowego na rynek sporny i zażądać wyższych cen od królewskiego konsumenta, a od rządu nowych ulg taryfowych lub innych. Aby ocenić, czy ofiary tej zacieklej walki konkurencyjnej, spadającej na barki konsumentów i robotników każdego kraju prowadzą do jakiegoś rozumnego dla Polski zakończenia, musimy rozpa-

WPISY WIECZORNY
1/2 ROCZNY KURS
KSIĘGOWOŚCI
= Rok założenia 1912. =

W SZKOLE „HERMES”

J. PILCHA w Krakowie, ul. Forajńska 39.

Wpisy codziennie od godziny 9—12 i od 3—6.

trzy warunki, w jakich te walkę prowadzimy. — Anglia produkuje rocznie około 260 milionów ton węgla, a eksportuje około 20 procent całej produkcji. Resztę konsumuje wewnętrznie kraj. Z tych 20 procent eksportu tylko około 7 procent sprzedaje ze stratą na rynkach konkurencyjnych z nami i Niemcami. Polska produkuje rocznie około 40 milionów ton węgla. Eksportuje rocznie 15 milionów, czyli 37 procent całej produkcji. W tym ze stratą około 40 procent całego naszego eksportu. Z tych kilku cyfr widzimy, że Polska prowadzi walkę konkurencyjną w daleko trudniejszych warunkach, aniżeli Anglia.

(Dokończenie nastąpi).

Władomości polityczne

ZAGADKA TROCKIEGO

Parowiec sowiecki „Krasny Flot”, na którego pokładzie rzekomo miał się znajdować Trocki, od czwartku zaginął wśród orkanu szalejącego na morzu Czarnym. Żywią obawy, że okret uległ rozbił. Wprawdzie bracia ze strony sowieckiej potwierdzają, że Trocki znajdował się rzeczywiście na pokładzie „Krasnego Flota”, mimo to jednak utrzymują się pogłoski, że Trocki we czwartek wszedł w Batum na pokład „Krasnego Flota”, wyszłego do Konstantynopola. (Wczoraj doniesiono, że Trocki już przybył do Konstantynopola).

— 0 — 0 —

ZWYCIESTWO KOMUNISTY PRZY WYBORZE DO PARLAMENTU FRANCUSKIEGO

Dnia 3 m. odbył się wybór uzupełniający posła do parlamentu w okręgu narymskim Pileux-Sarrazens. Było to już drugie głosowanie, gdyż w pierwszym głosowaniu kandydatów nie uzyskał większości. Obecnie wybrano został większość 1000 głosów komunistą Marty przeciw kandydatowi prawicowemu. Wybór swój zwycięstwo Marty głosił socjalistom, którzy w pierwszym głosowaniu postawił własnego kandydata (znanego adwokata Torresa, obrońcę mordcy Polury Schwarzbarta), w drugim zaś głosowali na komunistę dla uderzenia wyboru reakcyjności. Marty jest czynnikiem w swoim wystąpieniu w roku 1920, aby jako marszał francuski podburzyć złogę swego okrętu, aby nie strzelał do bolszewików w Odessie. Został wtedy zastrzelony na 20 lat więzienia, ale po dwóch latach został amnestowany.

Łańcuch prasowy Naprzodu

Składam na fundusz prasowy „Naprzodu” zł. 5 i wzywam do złożenia odpowiedniej kwoty towarzyszy z Szamotowu i fabryki Francka.

Jaśiński (Skawina).

Komitet PPS Skawina zł. 5.

Składamy na fundusz prasowy „Naprzodu” zł. 14 i wzywamy pracowników szalin do złożenia podwójnej kwoty.

Pracownicy miejscy w Wieliczce.

Wezwany przez tow. Batora składam na fundusz prasowy „Naprzodu” kwotę 550 zł. i wzywam do złożenia takiej samej kwoty tow. Pacłana, Sekowskiego Aleksandra, Niemczyka Jana, Rakę J. z Rzeszowa i Cichę J. z Nowego Sącza.

Mastok Mieczysław.

Na wezwanie tow. Batora składam 5 zł. 50 gr. na fundusz prasowy „Naprzodu” i wzywam do złożenia takiej samej kwoty tow. Świerkosza St., Sikora L., Nodzeńskiego J., Grabackiego J. i Zawile Stanisława z Nowego Sącza. Buzek Jan.

Zawzywany przez tow. Batora, składam na fundusz prasowy „Naprzodu” 5 zł. 50 gr. i wzywam do złożenia takiej samej kwoty kol. Siatko, Mucka Fr., Grabosła W., Biernata Piotra i Czechalskiego J.

Piotr Olechny.

Na fundusz prasowy „Naprzodu” i towarzyszy, którzy wypisali sienniki dla kongresu TUR, składam kwotę 19 zł.

— 0 — 0 —

Drugi dzień kongresu TUR

Drugi dzień obrad IV zjazdu TUR rozpoczął się sprawozdaniem z komisji mandatowej. Na wniosek tow. Fröhliha kongres uchwalił wszystkie mandaty za ważne. W obradach bierze ponad 100 delegatów z 47 miejscowości, oraz kilkadziesiąt gości.

OBRADY KOMISYJ

Równocześnie z obradami plenarnymi obradowały komisje wybrane w pierwszym dniu zjazdu.

SPRAWOZDANIE KASOWE

Sprawozdanie kasowe złożył tow. poseł Piotrowski, przedstawiając zarządem preliminarz zarządu głównego TUR na rok 1929. Preliminarz zamknął się sumą 104.702 złotych. Omawiając sprawę subwencji państwowych referent stwierdził, iż nie można ich uważać za jakieś „jakieś laski” — państwo bowiem ma obowiązek spieszyć z pomocą finansową takim instytucjom oświatowej, jak TUR.

SPRAWOZDANIE KOMISJI REWIZYJNEJ

Sprawozdanie komisji rewizyjnej złożył tow. dr. Luksemburg, wnosząc o uchwale zarządzić ogłoszenie absolutorium, i wyrażenie mu, a w szczególności tow. Dzierżkowskemu podziękowanie za wzorowe prowadzenie kasowości.

DAJSZY CIĄG DYKUSYJ

Przystąpiono do dalszej dyskusji nad sprawozdaniem tow. senatora Kopcińskiego.

Tow. Kreszowski (Warszawa), podkreślił odnośny kryzys odczytów. Omawiając sprawę robotniczych i ich repertuaru, Porusza sprawę rozpisania konkursu na sztukę robotniczą.

Tow. Garlicki (Warszawa) porusza sprawę pogłębiania wśród mas uświadomienia socjalistycznego. TUR szerzą oświatę, winien szerzyć oświatę socjalistyczną.

Tow. Dobrowolski (Zagłębie) powraca jeszcze do sprawy uświadomienia TUR-a ze związkami zawodowymi. Podnosi konieczność pomnożenia ilości instruktorów.

Tow. Daszyński wobec przemówienia jednego z uczestników obrad stwierdza, że jesteśmy organizacją socjalistyczną, że należymy do socjalistycznej Międzynarodówki oświatowej, i że jedynie w naszej pracy oświatowej nie uprawiamy partyni i agencji politycznej. Protestuje przeciw zdaniu, jakobyśmy się oddalali od Partii. Nie jesteśmy organizacją polityczną, więc nie agitujemy, nie jesteśmy strajkami — ale jesteśmy tym trzecim filarem, na którym opiera się ruch socjalistyczny. Prowadząc pracę oświatową, dajmy do usłuszenia ludzkiej robotnika, jako działacza politycznego i zawodowego. Jestem głęboko przekonany, że organizacje zawodowe w największej mierze przystąpią w przyszłości do współpracy z TUR-em. Nie ma nie do szerzenia oświaty w ruchu zawodowym potrzeba jest tej oświaty w ruchu politycznym, który nasręca wiele skomplikowanych zagadnień. Nasza praca naukowa w ruchu politycznym jest bezwzględnie potrzebna. Organizacje polityczne i zawodowe nie tylko powinny z nami współpracować, ale muszą z nami współpracować i być współpracownikami.

W dalszym ciągu przemawiali towarzysze: Sitowski, Gruszczyński, Polewka, Z. Góral, senatora Kluszczyńska, Kosobudzki, Kawalec, Fröhlich, Uthe, Czachowski i Karnicki.

POŻEGNANIE TOW. DASZYŃSKIEGO

Tow. Kellen-Kraus żegna odjeżdżającego tow. Daszyńskiego, dziękując mu, iż mimo swych rozległych zajęć, przybył na zjazd TUR-u. Zjazd pożegnał tow. Daszyńskiego gorącą owacją. Jedną z towarzyszek wyczerpała tow. Daszyńskiemu wianek świeżych kwiatów.

DO LUBLINA!

Tow. Drotté z imieniem lubelskiego TUR zaprasza TUR-owców na następny zjazd do Lublina. Zaproszenie przyjęto gorącymi oklaskami.

ZMIANY W STATUCIE

Sprawa zmian w statucie referował tow. Piotrowski. Główną poprawką jest postawienie o wprowadzenie okręgów. Wnioski komisji statutowej przyjęto jednogłośnie.

ABSOLUTORIUM

Przez aktamende uchwalamo absolutorium dla uszczególnionego zarządu.

Obrazy popołudniowe GŁOSOWANIE NAD WNIOSEKAMI

Popołudniu przystąpiono do głosowania też i wniosków. — Przyjęto tezy ideologiczne TUR-a z dwoma poprawkami komisji. Przyjęto następnie bez zmian tezy do referatu tow. Kopcińskiego, oraz do referatu tow. Nowickiego z poprawkami komisji.

Uchwalamo, by Zarząd główny TUR wszedł w porozumienie z Centralą spółdzielczą oświaty i uzgodnienie wysiłków w zakresie propagandy i oświaty spółdzielczej.

Wnioski tow. Markowskiej o tablicach statystycznych i o uwzględnienie kina w propagandzie oświatowej przekazano Zarządowi głównemu.

Przyjęto rezolucję w sprawie subwencjonowania TUR-a przez samorządy.

Wniosek tow. Karniela w sprawie kształcenia lawników do sądów pracy przyjęto.

Wnioski reorganizacyjne tow. Garlickiego przekazano Zarządowi głównemu.

Przyjęto wniosek zwołania konferencji w sprawie teatrów robotniczych.

Wnioski w sprawie instruktorów przekazano Zarządowi głównemu.

Przyjęto wreszcie wniosek tow. Markowskiej o urządzenie odczytów na tematy praktyczne na terenie związków zawodowych.

Praca oświatowa wśród kobiet

REFERAT TOW. POSŁANKI MARKOWSKIEJ

Referat na temat pracy oświatowej wśród kobiet wygłosiła tow. posłanka Markowska, stawiając ogromną rolę kobiety w życiu społecznym. Dlatego też w ruchu socjalistycznym powinny być organizowane kobiety na równi z mężczyznami.

— Musimy poważnie pomyśleć o tem, by wciągnąć kobiety w szeregi organizacji TUR i związać je z ruchem. Pierwszą i najważniejszą rzeczą jest dążyć do możliwości zarabiania na siebie, —

— podzielił się jej człowiekiem. Młode dziewczęta szukają bezradnie zajęcia, często nawet nie będąc do niego przygotowanymi. Nasze szkolnictwo zawodowe stoi na latalszym poziomie dla dziewcząt szkół zawodowych prawie niema, te TUR mogłoby organizować (kursy zawodowe dla kobiet w zakresie rzemiosła, kroju i szycia, kursy handlowe i t. d.). Nie możemy mówić o oplecie nad dziećmi robotniczymi, ponieważ brak nam instruktorów. Kursy dla tych instruktorów byłoby bardzo potrzebne. Organizowanie takich kursów zrzeszy-

łyby kobiety w TUR. Byłoby to jednak dopiero część pracy. Nam chodzi o wychowanie nowego człowieka, który walczyłby o nową przyszłość. O stronie wychowawczej nie wolno nam zapominać. Należy kobiety obetnać z kwestiami społecznymi, nauczyć je żyć w zespole organizacyjnym. Winny być prowadzone kursy iachowe, usystematyzowane pogadanki i wykłady. Tow. Markowska przestrzega jednak przed tworzeniem jakichkolwiek organizacji kobiecych na terenach TUR, co wprowadziłoby niepotrzebny zamęt.

Mówczyni zgłasza tezy do swego referatu.

Czynnik wychowawczy w pracy TUR

REFERAT TOW. SENATORA KOPCIŃSKIEGO

Referent tow. Kopciński zaznacza, że referat ten miał być wygłoszony przez tow. senatora Posnera, który z powodu choroby nie mógł przybyć.

O czynnik wychowawczy w pracy TUR mówiono już wiele na zjeździe. Płynny stan naszych zwolenników powoduje skierowywanie uwagi na najbliższe cele. Tracą oni z widzenia i oczu ostateczne cele. Nasza walka o socjalizm odbywa się w obcych nam warunkach. Stąd przenika do nas to, co nazwałbym burżuazyjną moralnością.

Na równi z pracą kształcącą musimy postawić pracę wychowawczą. Nawet w codziennej pracy, pracy organizacyjnej, musimy ton czynnik wychowawczy stosować, pilnować ściślej, wykonania codziennych zadań. Wychować winniemy czysto burżuazyjnie przyzwyczajenie kulakowski. Musimy mieć sad szczerzy i odważny o wszystkich i wszystkim. Nie możemy w TUR tolerować jednostek niepepnych moralnie. W pracy naszej musimy wytworzyć poczucie solidarności w naszych szeregach. Musimy dalej kształcić wolę działania i zapal działania.

Specjalna rola musi odegrać w naszej pracy działalność kulturalno-artystyczna. Czynnik wychowawczy możemy nawet stosować w naszym życiu towarzyskim. Również nasz sport i ćwiczenia gimnastyczne mają w sobie wiele wychowawczego czynnika. Potrzebna jest walka z samym sobą, colem wyrwania z siebie tego, co jest chwałem burżuazyjnej kultury.

Nowy zarząd główny

Sprawozdanie komisji-matki złożył tow. Koroliewicz.

Wybrany jednogłośnie nowy Zarząd główny składa się z następujących towarzyszy: Marszałek Daszyński, senator Kopciński, senator Posner, posłowie: Reger, Czachowski, Piotrowski, Markowska, tow. Cohn, Gorlicki, Kosińska, Kosobudzki, Iłjidski, Cybarski i Weyher-Szymanowska.

Zastępcy: Dobrowolski, Holcberg, Koroliewicz, poseł Próżnicki i senator Sokółowski.

Do komisji rewizyjnej weszli tow. Drotawa, Kołelski, Luksemburg i poseł Pużak.

— o o o —

2-gi dzień robotniczego kongresu sportowego

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

Imieniem Zarządu złożył sprawozdanie (tow. Dr. Michalczewicz).

W roku 1925 z chwili powstania ZRSS liczył załedwie 400 członków zrzeszonych w 7 klubach; następnego roku liczba ta wzrosła do 1200 członków w 18 klubach, obecnie ZRSS liczy 10.000 członków w ponad 90 klubach.

Po osiągnięciu pierwszego celu, tj. umosowania ruchu zarząd przystąpił do organizacyjnego wzmożenia Związku. Począz zakładał okręgi, które obejmują coraz większą ilość klubów. Szczególnie przyzwalenie „Sily” dieńszkielej do ZRSS w liczbie 1200 członków unocilo jego podstawy.

Jeżeli idzie o poszczególne dziedziny sportowe, to podkreślić należy bardzo pocieszący obław wszechstronności uprawianych galei sportowych. Poza pilką nożną, która jeszcze dzisiaj dominuje, rozwinęła się tenkietkietka, ciekietkietka, boks, gimnastyka, kolarstwo, wreszcie pływanie, piłka ręczna, siatkówka i koszykówka, oraz harena.

W niektórych okręgach (Górny Śląsk) uprawia-

ny jest palant i plesówka. W nielicznych klubach posiadamy już również wioślary.

Ze sportów zimowych uprawiane jest łyżwiarstwo, hokej, a jeden z klubów zakładał „Główny” zajmuje się szachowaniem, hokejem i narciarstwem. Wraz z olbrzymim rozwojem sportu robotniczego nastąpiła równocześnie znaczna poprawa poziomu.

Zarząd zorganizował cały szereg imprez, jak: lekkoatletyczne mistrzostwa Polski, zawody czełkocicze o rob. mistrzostwo Polski, kolarskie mistrzostwa rob. Polski, wycieczkajstwowi mecz bokserki Polska-Lotwa, wycieczka kolarska do Wiednia, kursy instruktorskie i obrazy letnie. Możliwość rozwoju Związku i idei sportu naszego, zamierzania klubów robotniczych nie spotykała się z poparciem sił mierzających. Poza niektórymi miastami, gdzie do władzy doszli socjaliści, liczba terenów sportowych jest znikoma. Na całym terenie państwa klub robotnicze są pozabawione boisk, sal gimnastycznych, a nawet najprymitywniejszych urządzeń sportowych.

Działalność oświatową prowadzi TUR. Stosunek władz samorządowych do sportu robotniczego jest znikomy, w czyich rękach dany samorząd się znajduje. Naogół samorządy nie okazują należytego zrozumienia. Co do władz centralnych, to pomimo że praca nasza jest chwalebna przez „odpowiednie czynniki”, troska o wychowanie fizyczne młodzieży robotniczej nie należy do siły zainteresowań tych czynników. Z tego powodu ZRSS zmuszony był zwrócić się do Sejmu o pomoc. Dla obiektywności należy podkreślić, że ostatnio dale się zauważył pewna samota stosunków i wzrost zainteresowania się nami np. przez PUWE.

Stosunek związków ogólnopolskich do sportu robotniczego, poza małymi wyjątkami, nie pozostawiał wiele do życzenia. Próby zjednoczenia robotniczego ruchu sportowego w Polsce są na dobrej drodze.

Stosunki ZRSS z zagranicą są bardzo żywe i serdeczne. Z Międzynarodówką łączą nas bliższe i serdeczne stosunki. Z Gdańskiem stosunki są coraz toższe. Również z Czechosłowacją, Lotwą, Austrią i Niemcami łączą nas serdeczniejsze węzły.

Działalność ZRSS na polu budownictwa zaznaczyła się pierwszymi krokami: wybrano komisję budowlaną, która przy współudziale czynników rządowych postanowiła wybudować w Warszawie gmach o charakterze monumentalnym, zawierającym wszystkie urządzenia sportowo-gimnastyczne i lekcyjne-zapobiegawcze.

DALSZE SPRAWOZDANIA

Po sprawozdaniu skarbnika i komisji rewizyjnej rozwinęła się żywa dyskusja, w której zabierali głos kilkunastu mówców. Między innymi przemawiali: tow. poseł Reger, Pużak, tow. Staro, tow. Molicki, Jabłoński, Zychłowski, Gótti, Lauks, podnosząc szereg kwestyj, zmagających do usprawnienia i wzmożenia organizacji.

W godzinach popołudniowych obradowali w dalszym ciągu komisje, poczem przystąpiono do wyboru nowych władz.

ZARZĄD GŁÓWNY

Bez sprzeciwu został wybrany skład Zarządu Głównego, który po ukończeniu się przedstawia się następująco: przewodniczący: tow. poseł Pużak, zastępcy: tow. Klensenski i tow. Reger, sekretarz dr. Michałowicz, skarbnik Pietrusiak, członkowie: Jabłoński, Marczak, Filipiak, Gótti, dr. Molicki, dr. Löwenstein, Lauks, Janta, dr. Kręgielowa, M. Stalter.

Zastępcy: dr. Krasucka, Tiffelman, poseł Dubols, Bonnick, Rękowski.

Komisja rewizyjna: tow. Blaszczyk, Kowalski, Hirsch, Kwaśniewski, Niemyski.

Zastępcy: Jedrzejewski i Kotarba.

Następnie sprawozdania komisji składał: tow. poseł Dubols imieniem komisji wnioskowej, tow. dr. Michałowicz techniczno-sportowej, tow. M. Stalter imieniem kom. prawowej i w sprawie poradni sportowo-lekarskiej.

Wszystkie tezy komisji, które jeszcze opublikujemy, zostały przez Kongres przyjęte.

Odpowiedział „Czerwony Stander” zakończono obrady Kongresu, który był potężną manifestacją rozwoju i siły sportu robotniczego.

dach jako oficjalni przedstawiciele rządu, gdy tymczasem lokalni dygnitarze nie uważają za wskazane „zaszczycić” swą obecnością...

— 0 —

Jubileusz „Lutni Robotniczej”

UCZYSTY PORANEK MUZYKALNO-WOKALNY

Jak już poprzednio donieśliśmy we wczorajszym numerze, w niedziele przedpołudniem w sali Staro Teatru odbył się uczysty poranek muzykalno-wokalny z okazji trzydziestoletnia działalności śpiewackiej krakowskiej „Lutni Robotniczej”.

W poranku wzięła udział orkiestra symfoniczna Robotniczego Towarzystwa Muzycznego „Hejnał” pod kierunkiem kapelmistrza Karasala, artysta opery katowickiej p. Petacki, kapelmistrz Górzyski i artysta dramatyczny teatru im. J. Słowackiego p. Dąbrowski. Tak produkcie śpiewackie „Lutni” pod batutą dr. Życzkowskiego, jak i piospy muzyczne „Hejnał”, oraz deklamacje chóralne „Lutni” pod kierunkiem p. Dąbrowskiego nagrodzone zostały gorącymi oklaskami. W kilka chwil po rozpoczęciu poranka przybył do Staro Teatru tow. marszałek Daszyński, oczywiście powitany przez zebranych na uczystym poranku robotników krakowskich, na zaproszenie prezesa „Lutni” p. dyr. Żychowicza, tow. Daszyński wygłosił krótkie przemówienie, poświęcone działalności krakowskiej „Lutni Robotniczej”. W przemówieniu swem nakreślił tow. Daszyński rozwój naszego towarzystwa śpiewackiego, wspominając jego skromne początki, stopniowy rozwój i stwierdzając z dumą jego obecny wysoki poziom. Przemówienie tow. Daszyńskiego nagrodziło obecni dźwiękami niemiernymi oklaskami.

Po odśpiewaniu pierwszych pieśni lutniści wycięży w uznaniu zasług swemu dyrygentowi dr. Życzkowskiemu kosm kwiatów.

Z ruchu socjalistycznego

— 0 —

WIECE PPS W TARNOWIE

W sobotę 2 h. m. przedpołudniem odbyło się zgromadzenie ludowe PPS w sali Domu Robotniczego w Tarnowie. Pomimo słarszychego mrozu, sala była przepelniona i wszyscy ci, którzy w ostatnich czasach głosili, że PPS już nie istnieje, mogliby się przekonać o solidarności i żwawości tarnowskiej klasy robotniczej. W zgromadzeniu złożono przez powołanie hołd pamięci tow. Jaszowskiego, ofiary „frakcji rewolucyjnej”. Do prezidium wybrani zostali tow. Żarek, Ryza i Józef Czabański. Sytuację polityczną i gospodarczą kraju, senatora Kluszyńskiego i tow. poseł Ciołkosz. W dyskusji przemawiał tow. Jarosz, podnosząc niedole bezrobotnych, pozbawionych obecnie, wśród ciężkiej zimy, zasillków. Jedynostką i wielką rozczulę, wyrażającą pełne zaufanie kierownictwu PPS i zawierającą szereg aktualnych postulatów.

Tegoż dnia popołudniem odbyło się zgromadzenie na kolonii warszawskiej kolewicy. Zarząd i przewodniczył tow. Zieliński. Przemawiał tow. sen. Kluszyński i tow. poseł Ciołkosz. Jednogłośnie uchwalono wyrazić zaufanie dla PPS.

„Frakcja rewolucyjna”, która rzekomo opowiadała już cały robotniczy Tarnów, nawet nie ośmieliła się pojawić na tych zgromadzeniach. — Biedny p. Pyszyński! śnił razem z całą sanacją swą o zniszczeniu PPS. Darcemu trud! Robotnik tarnowski nigdy nie pójdzie w służbę sanacji marnej.

WIEC PPS W BRZESKU

W niedziele 3 h. m. odbyło się zgromadzenie ludowe PPS w sali „Sokoła” w Brzesku, w którym tow. poseł Stanisław Dubols przedstawił obszernie sytuację polityczną i gospodarczą w kraju. Po dyskusji na wniosek tow. Ziemińskiego, uchwalono wyrazić pełne zaufanie kierownictwu PPS.

Ruch kolarski

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW SAMOPOMOCY ZKK

Kola Kraków, o godzinie 17.00 o godzinie 17.00 po południu w lokalu Związku przy ul. Warszawskiej 1. 15-17 z następującym porządkiem dziennym: 1) Odczytanie protokołu, z ostatniego Walnego Zebrania. 2) Sprawozdanie kasowe za rok 1928. 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej. 4) Wnioski i interpelacje. W razie braku komputu, o godzinie 10.00 zgromadzenie, z tym samym porządkiem dziennym o godzinie 10.00 wzięło na siebie obowiązek. Na zebraniu miały być tylko członkowie należący do Samopomocy ZKK. Zarząd Kola miłoś. ZKK Kraków.

UWAGI

Ksiądz jezuita grozi

Inny habra! Rostworowski, ksiądz Jan, jezuita, również zabiera głos przeciwko reformie prawa małżeńskiego w Polsce — na szpalach „Gazety”. Grozi on Polsce, że „otwarłaby ona sobie drogę do najgłębszych społecznych następstw” przez... „wprowadzenie w jakikolwiek rozmiały ślubów cywilnych i rozwodów”.

Oczywiście, o ile potęrkę można się uśmiechnąć. Ksiądz, jak to już się czyzy wykazywało, argumentując, przedstawia obrazu idej katolickich, na zachodnich dzielnicach w Poznaniu i na Pomorzu drzwł nie od dzł otwarte na te cywilne „okropności” i le dzielnicie właśnie stawia... Klerkally przy wszelkich okazjach nie, jako przykład rozprzeżenia moralnego, lecz jako wzór tętny — jako zbiorowisko najnieczystszych dla katolicyzmu sił. Śmieśnie są więc te ustawiczne strachy na Lachy.

Tak można było straszyć w popularnych broszurkach pierwszą falę emigracyjną do Parany chłopów, którzy głód nietylko mieli, ale wprost głód chleba z kraju wygnali, pokazując na obrazku biedną Maryję, którą jakiś potwór o przeraźliwej paszczy chwytł za nogi.

Tymczasem, o ile częściej nasłuchi emigracji i za Oceanem ciępi — to nie dziło bestie to sprawa, lecz podły wyzysk ludzki — „ubliżnik” nad „bliznik”.

Ale ksiądz jezuita Rostworowski pozwala sobie i na inną potęrkę.

„Troškiliwie”, bo litując się nad „młodą państwowością polską” zapowiada, że kler gołof wszczł walkę religijną. Przecież:

„Trzeba by bowiem zupełnie nie zdawać sobie sprawy z dosłowności kwestii małżeńskiej dla religijnego życia, żeby sądzić, że Kościół może nie poruszyć wszystkich sił, jakimi rozporządza, żeby wroga sobie ustawie sparałżować lub udramić”.

Pewno. Znajdą się i tacy klerkally agitatory, którzy rozpętlą się po kraju i tłómaczyć będą po zapadłych wsiach kobietom, że ustawodawstwo świeckie w sprawie małżeńskiej — oznaczać będzie, iż każdy chłop, gdy mu żona zezarzębie, wyrzuci ją z chaty i smięlić będzie cholewy do młodej i będą wieści i lamenty i rezolucje. Byłże Siew zaszczepić i rząd oświeślił.

Po to, że aglacja klerkally zachce zakolować w Polsce, tego może k. jezuita Rostworowski nie przeczuje. To rzecz wiadoma. Tylko, po co te jęzniekie ubolewania nad tem, że Polska lekce nie okrzepła, a może ją spotkać powadmy, nie dajacy się obliczyć wstrząs!

W dawnej Rzeczypospolitej polskiej jezuiti właśnie odegrali, jak wiadomo, fatalną rolę. A po pierwszym rozporządzeniu Polski tak się umieli odradzić, że czarzyli Karyzynie, że gdy nawet papież Klement XIV zdecydował się powszechnie zleniawidzić podwójną zakon jezuitów rozwiązać — Katarzyna utrzymała go przy życiu, przechowała ich — na rozsadę.

Ta przesłłość jezuitów — te ich złośliwości wobec nierządnej zabójczy! powinny nieco mitygować, sądzimy, jezuickie piora dziśsijsze.

Starych grzechów, łączących na tym zakonie nie zmagają — grozi!

Przegląd społeczny

— 0 —

KOBIETY MOGA BYĆ ŁAWNICZKAMI W SĄDACH PRAWY

Dnia 4 b. m. wiceminister sprawiedliwości p. Siczowski przyjął delegację centr. organizacji zw. nau. pracowniczych uniwersyteckich, która złożyła mu „memoriał”, zawierający uchwałę ostatniego kongresu w sprawie uwolnienia kandydatów kobiet przy powoływaniu ławników do sądów pracy.

Wiceminister wybił, że ustawa nie zawiera przeszkód, niemiędzywalących powoływanie kobiet na równi z mężczyznami przy równych innych warunkach i, że ze strony ministerium sprawiedliwości niema w tej sprawie przeszkód natury zasadniczej.

Podziękowanie

Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę Ojcu i Dziadkom naszemu śp. Janowi Markowi, jak również tym, którzy wyrazili nam współczucie, składamy serdeczne podziękowanie.

Rodzina Marków i Chowańskich.

Dalsza dyskusja budżetowa

DOKONCZENIE PONIEDZIAŁKOWEGO POSIEDZIENIA SEJMU

(Telefonom od korespondenta „Naprzodu”) Warszawa, 5 lutego.

Mm. Składowski oświadczają, że wojewoda Grażyński sprawę oskarżenia o przekupstwo posła Małki skierował do prokuratora. Następnie prosił je oświadczenie tow. Prażmora o dołci konfiskat „Robotnika”, wreszcie zapewnia, że podchłestanicy zostali wzięci przez niego śledzani. Dalej zarząca p. minister, jakoby policja stosowała bicie: „Strzela, zabija, szarżuje, ale nie bije” — mówi p. minister. Co do funduszy dyspozycyjnego, to nieprawda jest, żebym go używał na popieranie akcji partyjnej, gdyż 910 tego funduszu idzie na zwalczanie wewnętrznej państwa, przy dającej do obalenia ustroju jego, do rozważania całosci jego i rozbicia jego mocy wewnętrznej. Pieniądze złożone na te akcje przez czynników nam wrogie, przewyższają kilkakrotnie wysokość mego funduszu dyspozycyjnego.

Mowa tow. dra Prażmora

W sprawie podchłostków stwierdzam, że 27 kwietnia r. ub. minister poczty stwierdził, że stacja podchłostkowa została opletczowana wnet po objęciu przezeń urzędowania, a objął je z końcem 1926 lub początkiem 1927. Obecnie w sądzie okręgowym toczy się przewód w sprawie kryminalnej i oskarżyciel żądał wcalecia do dowodów wyników podchłostku. Dokładne dane protokołów podchłostku nie są jeszcze ujawnione, ale stwierdzam, że sprawę toczyło się długo, czy kłopoty miały obrona żądała tych dowodów, prokurator oświadczył, że posiada dowody z podchłostku niezależnie od opletczowania stacji. Nie chodzi mi o to, czy stacja w Cederlegne została opletczowana, lecz czy istnieje podchłostek czy nie. (Minister Składowski: niema). Nie mam powodu do przypuszczenia, że minister mówi nieprawdę, ale prokurator twierdzi, że mu dane podchłostki uzyskany przez inwigilatorów sporządzone pewnego spartu. Próż tego się słyszeć, że na komisji budżetowej minister, poczt na pytanie pana Kwapińskiego oświadczył, że wprawdzie podchłostki urzędów nie istniały, ale na nieurzędowych skarży się nawet Belweder i inspektor armii. A zatem musiał istnieć jakieś miejsce, które urządza podchłostki. Czyżby może ten tajny rząd złożył sobie takie stacje?

Z oświadczenia p. ministra tuaj widzimy, jak dalece jest uzasadniony nasz zarzut, że do policy wprowadza się metody militarne. P. minister nie może nie wiedzieć, że w komisji policji: Zadenie wojska jest zaliczany przestępstwo, zadaniem policji obwładanie przestępstwo i doprowadzić go do sądu, a działalność tej represyjna jest tylko ostatecznością.

po zażyciu Byrka-Sanoja, o którym wczoraj pisaaliśmy, przystąpiono do

BUDZETU MINISTERSTWA PRZEMYSŁU I HANDLU

Po referacie posła Zaradskiego (BB) zabral głos

tow. poseł Stańczyk:

Rola ministerstwa przemysłu i handlu w życiu gospodarczym naszego państwa jest szczególnie ważna. Od kierunku polityki tego ministerstwa zależy rozwój przemysłu i handlu, import, eksport, ceny towarów, a także w wielkiej mierze materjały i społeczne położenie klasy robotniczej. Żyjemy w okresie kartelów, syndykatów, centralizacji i koncentracji wielkiego kapitału, monopoli, które obejmują także gałęzie przemysłu i których zadaniem nie jest dawać społeczeństwu taniego towaru, dobrego towaru, ale których rola jest jedynie nastawiona na to, aby ze społeczeństwa wydusić jaknajwięcej zysku i stworzyć dla klasy robotniczej jaknajstraszniejsze warunki pracy. Jajym Panom przyszyłoby fakt, kiedy kartele karzą bardzo wysokimi karami konwencjonalnymi tych, którzy chcieli w imię prywatnej inicjatywy gospodarczej poza ramami nakreślonymi przez owe organizacje kapitalistyczne.

PRYWATNA INICJATYWA PRZY POMOCY PAŃSTWA

Z drugiej strony wołanie o wolną i niczem nieskrapowaną prywatną inicjatywę znaczy wołanie o dowolność wyzyskiwania konsumenta i wyzysk pracy robotnika. Wreszcie musimy zwrócić uwagę, że panowie przemysłowcy i kapitaliści stojąc na stanowisku niemienia się z rządu do prywatnej ich gospodarki, do decyzyj przez nich pobieranych, niejednokrotnie zwracają się do państwa o pomoc nie tylko w walkach między kapitałem i pra-

cą, ale także o pomoc finansową ze skarbu czy to w formie ulg podatkowych, czy taniach kredytach, czy taniach taryf kolejowych, czy ochroną celnej. Istotnie ministerstwo przemysłu i handlu nie zdobyło się na to, żeby politykę trustów i koncernów poddać pod własną kontrolę i kontrolę społeczeństwa, aby ograniczyć ich szkodliwą działalność.

PRZEDSIĘBIORSTWA RZADOWE W HARMONII Z PRYWATNYM KAPITAŁEM

Ministerstwo nie tylko nie ulega naciskowi tych koncernów, ale właśnie przedsięwzięcia, które powinny być używane do przeciwdziałania szkodliwej polityce kartelowej, oddaje do dyspozycji w całości prywatnym koncernom kapitalistycznym. „Polmin” jedno z największych przedsiębiorstw tego rodzaju w Europie, nie prowadzi polityki rządu i społeczeństwa, lecz politykę koncernu naftowego.

WIECZNE PRETENSJE PRZEMYSŁOWCÓW

Przemysł w Polsce płaci najniższe płace w Europie, najniższe świadczenia społeczne. Poza ten przemyśl płaci najniższe taryfy przewozowe. Jeżeli nie poddać się pod nacisk polityczny, to przemysł zagraniczny i nasz, to też nasze są niższe, i proszę Panów, ceny towarów utrzymują się na równi cen światowych, a w niektórych wypadkach są nawet wyższe. A panowie kapitaliści posiadają do rządu: pomagacie nam, my nie możemy konkurować z zagranicznymi towarami, my nie możemy wytrzymać konkurencji zagranicznej, obniżcie nam podatki, dajcie dalsze ulgi taryfowe, zmniejszcie udziałem w socjalizacji. Proszę Panów, widocznie albo zyski przemysłu są wielkie, a wówczas należy je obniżyć, albo gospodarka przemysłowców jest nieudolna, a w takim razie należy kierownictwo przemysłu oddać innym, którzy to lepiej zrobią.

KONTROLA NAD PRZEMYSŁEM

Proszę Panów, my jako przedstawiciele klasy robotniczej, widzimy, że panowie nie zadowolili się z organizowania życia gospodarczego, uważamy, że panowie przegraliś wasz stawkę; — musimie — jak powiedziałem — zrobić miejsce innym (Głos: Komu?). Musiście się podzielić z wpływami i władzą w przedsiębiorstwach z konsumentem i robotnikiem. Proszę Panów, przemysł, oparty na najstraszliwszej nędzy robotnika, jako sobie można wyobrazić, samowoli nieudolnego przedsiębiorcy nie może tworzyć gospodarce potęgi państwa i staje się jednocześnie zarzewiem ciągłych wałk, ciągłego buntu, ciągłych zawzięć, które w końcu zdeorganizują ostatecznie to życie gospodarcze i prowadzą do katastrofy.

MINISTERSTWO WZORUJĘ SIĘ NA PRYWATNYCH PRZEDSIĘBIORCACH

Ministerstwo przemysłu i handlu dążyło swojej tradycji, żądając zawsze — powiem łagodnie — nieprzychylnego stanowiska względem klasy robotniczej. Gdy klasa robotnicza stawia jakieś żądania, to przemysłowcy zawsze w ministerstwie przemysłu i handlu znajdowali swego obrońcę. Ministerstwo przejęło się, zaraziło się tymi samymi, co kapitaliści, nastawami. Ono nie widzi, że w naszym przedsiębiorstwach nie stara się być tym czynnikami, którzy kroczyli naprzód w dziedzinie gospodarki i polityki społecznej, wskazywali i dawał przykład, że można dać klasie robotniczej lepsze warunki bytu, społeczeństwu lżejszy towar.

USTAWOWIDNOŚĆ ROBOTNICZE W PRZEDSIĘBIORSTWACH RZADOWYCH

Proszę Panów, ministerium to nie tylko tolerowało łamanie ustawodawstwa robotniczego, ale we własnych przedsiębiorstwach stara się tego ustawodawstwa nie dotrzymywać, a niejednokrotnie byliśmy świadkami na komisji ochrony pracy, iż rząd stawiał ustawę jakąś na porządku dziennym, ustawę, która przeszła na Radzie ministrów, nastawiano na nią, a w ministerstwie przemysłu i handlu domagał się, aby przedsiębiorstwa państwowe wyliczyć z pod działania tej ustawy.

CZĘŚĆ DLA SZAREJ BLUZY ROBOTNICZEJ

Kiedy słyszałem oświadczenie na komisji, że wysoki zarobek w przemyśle i handlu w naszym państwie to mundańskie oficerów i przyszło mi na myśl porównanie, które sądzić, będzie dobre, gdy w tym trybunie powiem. Istotnie Polska wówczas będzie prawdziwie potężna i gospodarczo bogata, gdy w stercach rządowych znajdzie uznanie także mundań prawdziwego bohatera szara bluza robotnicza — mundań bohatera, który codziennie nie tylko ciężko pracuje, ale cierpi ponieważ nie ma, który nie tylko nie ma, który nie ma i tam traci zdrowie, a często i życie. Gdy

w stercach rządowych znajdzie uznanie i szacunek właśnie ta bluza robotnicza, wówczas będziemy potężniejsi i silniejsi, aniżeli mając zbyt wygórowany kult dla mundań oficerów.

OFIARY FRONTU ROBOTNICZEGO

Ja panom przyszyłoby okropne cyfry mieszczących wypadków.

W jednym roku było 14 tysięcy wypadków. Proszę Panów, ten prawdywi bohater, górnik, co dzień idzie na front śmierci. (Przerzywnia). — Pewnie, że w jednym dniu 13.000 nie uległo niebezpieczeństwu wypadkom, ale na przestrzeni roku prawie co drugi górnik ulega mieszczącemu wypadkom. Czy górnik nie jest większym od oficera bohaterem, i czy jego mundań nie jest cenniejszym niższego szacunkiem, że to nie otrzymuje nawet odpowiedniego wynagrodzenia, a lemmielni uznanie. Robotnicy przez 10 lat po wolnie żyła w okropnej nędzy. Rządy, a zwłaszcza obecny, zawsze miały dla nich słowo: czekajcie! Stworzono teorię solidaryzmu społecznego, w imię której rząd mówi: powściąć się wzbogacić kapitalizmem i obzarskarni, a wam także późnie los się poprawi. Zamiast owej poprawy, widzimy, że z tej teorii solidaryzmu wyszła teoria solidarnego obdzierania ze skóry społeczeństwa przez kilkadziesiąt zorganizowanych w koncernach kapitalistów. — A robotnicy, ich cierpieli, tak dalej cierpią niedo. My, dając do poddania przemysłu i jego działalności kontrol robotników i konsumentów, traktujemy to zadanie jako postulat w tej chwili najważniejszy, postulat wcale nie klasowy, postulat wcale nie nasz wyłącznie jako socjalistów, ale postulat zgody z interesami całego społeczeństwa i całego narodu. (Głoski).

Następnie przemawiali posłowie Rosner (Kolo żyd.), Szydłowski (Piasl) i St. Zaleski (k. narod.) minister przem. i handlu Kwiatkowski, pos. Solański (BB), Mikułaszewski (k. narod.) wreszcie referent Zaradski.

Po dyskusji zabral głos pos. Grzesik (BB) który urzeczywistnił co do pożądanego przetrwania sumy. Pieniądze te użytkowane zostały na wypuk fabryki pararskich pieców mechanicznych z r. 1916.

Pos. Churcuki w odpowiedzi pos. Walewskiemu oświadczył, że za czasów rosyjskich był wprawdzie nauczycielem, ale łaciny, kolegowal z nauczycielami Polakami. Mnóstwo Polaków było urzędnikami; i nawet w rządzie są obecnie osoby, które były urzędnikami za czasów carskich. Rusyfikatorem nigdy nie był, gdyż zawsze uważał się za Ukraińca.

Następne posiedzenie działo się o 10. Na porządku budżet min. komunikacji, rolnictwa, reform rolniczych, poczt i robót publicznych.

WOTROKOWE OBRADY SEJMU

(Telefonom od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 5 lutego.

Kolej

SPRAWA PŁAC KOLEJARZY NA MARTWYM PUNKCIE

W dniu dzisiejszym Sejm przystąpił do szczegółowej dyskusji nad budżetem ministerstwa komunikacji. Po referacie posła Sobolewskiego (BB) przemawiali posłowie: Chażyński (NPR) i Sołtyski (BB), poczem poseł Rola (Str. Chłopskie) podniósł m. in., że na niektórych węzłach kolejowych zaradnia się ludzi stosunkowo żałosnych, a robotników nie mających żadnego innego dochodu prócz wynagrodzenia za swą pracę. Posł Rola zwrócił się do państwa, że w tym czasie, kiedy państwo przysyła delegację robotniczą do Sejmie u tow. posła Kurylowicza i u niego i że potem jednego z delegatów aresztowano. Mowca stwierdza, że widocznie łeci policji niegła aż do początków sejmowej i życzy ministrowi spraw wewnętrznych, by jaknajprędzej wrócił do swego istotnego zawodu.

PRZEMOWIENIE TOW. KURYLOWICZA

Tow. poseł Kurylowicz stwierdza brak jednolitej organizacji kolejniczej. dodatkowe wyniki finansowe osiągnięte zostały w znacznym stopniu ośszczędności na płacach pracowników kolejowych, natomiast jeżeli chodzi o żywienie cen materiałów dostarczanych kolej, ministerstwo kroczy na czole. W dalszym ciągu tow. Kurylowicz omawia sprawę podkłada, zaznaczając że zdążył się wyprzeć, iż przy zakupach ministerstwo z góry informowało przemysłowców o dyrektywach dawanych swym przedstawicielom do potraktowania, na skutek czego nie można było uzyskać korzystniejszych warunków dostawy.

Dalej podnosi mowca, że nabycia się luksusowe wagony i 11 klasy zagranicą po 240 tysięcy za wagon, co jest ceną niesłychanie wygórowaną. Wskazuje i inwestycje kolejnicze, które powinny być pokrywane z dochodów nadzwyczajnych.

Omalwając politykę personalną podkreśla tow. Kurylowicz niedostateczność uposażenia, przeciążenie pracy, co powoduje częste katastrofy kolejowe, zżaranie, że urlop nie są udzielane z powodu braku kredytów w zastępstwa, domaga się przeniesienia załatwiania pragmatyki służbowej, niedostatek ustawy emerytalnej, oraz wprowadzenia ustawy o kasach chorych.

PRZEMOWIENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

Minister komunikacji p. Kühn w przemówieniu swoim przyniósł, że uposażenie jest niedostateczne, jednakże utrzymuje, że na drodze do uregulowania tej sprawy potrzebna jest olbrzymia trudność. Następnie odpowiada na poszczególne zarzuty, — mówiąc, że istotnie wagony, zakupowane zagranicą, są za kosztowne, zamówienie i zadatkowanie jednak zostały w roku 1925, a zamówienie nie mogło być cofnięte. Nowych zamówień się nie robi. Co do sprawy podkładów, to minister pośrednio przyniósł służbowe zarzuty, zaznaczając, że gdyby się ten państwowy odpowiednik żelaznic, który mogłoby się one stać poważnym dostawcą podkładów. Poza tem zaznacza, że za kilka tygodni do Sejmu wpłyną projekty ustawy o przedsiębiorstwach kolejowych, oraz projekt ustawy pragmatycznej, i przepisy emerytalne. Przepisy lekarskie są na ukończeniu.

Co do urlopów, to w obecnym budżecie wstawiono na zastępstwa znaczniejszą sumę, wobec czego minister przypuszcza, że sprawa urlopów zostanie w bieżącym roku w sposób właściwy uregulowana.

W końcu oświadcza minister, że wielka polityka inwestycyjna jest dla nas prawie że niedostępną, nie mamy możliwości dać naszych kolejów pod zastaw, gdyż już są zastawione w pożyczkę z zwł. i ilonowicki. Co do mniejszych pożyczek, to rząd chce wyłożyć, ainy je uzyska.

Omalwianie sprawy podkładów jako zaznacza minister, że uważa ją za plan, jednak może nie dla wszystkich (?) i nie w jednokrotnym stopniu. Nie konkretnie na ten temat minister nie powiedział.

W zakończeniu zapowiada minister całkowitą rewizję podstaw taryfowania, wreszcie co do dysmisji prezesa Krakowskiej dyrekcji kolejki oświadcza

cza, że nie mu nie wiadomo, jakoby przez Barwicę ustąpił w związku z podniesieniem sprawy nadzury przy dostawach podkładów kolejowych.

ROLNICTWO

Budżet ministerstwa rolnictwa referował poseł Kleczewski (BB).

Posel Madejczyk (Piast) twierdzi, że na praworządowym ministerstwie wlewy właścicieli ziemscy, fortyfikowani przez rząd.

Przemawiał następnie poseł Świecki (endek), poczem poseł Stolarski (Wyzwolenie), wygłosił dłuższe przemówienie zarzucając ministerstwu brak programu, prowadzenie specjalnej polityki w stosunku do właścicieli ziemskich. Mowca domaga się ustąpienia ministra.

Posel Tarszawko (Ukraińskie) zaznacza, że pod względem melioracji ludność ukraińska w Małopolsce Wschodniej jest upośledzona.

Po przemówieniach posłów: Lechnieckiego i Przedpełskiego (oba z BB) zabral głos minister Niezabykowski.

ROZMÓWKI

Podczas przemówienia p. Niezabykowskiego wynika zabawa kontrowersja słowna. Mianowicie minister użył zwrotu: „w przyszłości roku rolnicy go powitają w Polsce było źle i urodzaje wydawały się już skompromitowane.

Posel Langer (Wyzwolenie): Urodzaje nie można było skompromitować.

Minister Niezabykowski: Żeby się tylko pan nie skompromitował.

Posel Woźnicki (Wyzwolenie): Kompromituję się raczej ten, kto źle mówi po polsku...

Po tej małej kontrowersji minister kończy swe przemówienie twierdzeniem, że pod względem urodzaju zbiory zapewniają się dostatek.

Ministerstwo reform rolnych

Z koleji przyspiano do debaty nad budżetem ministerstwa reform rolnych. Głos zabral sprawozdawca poseł Sanolca (BB), ogłaszając nie posiadając już „skonfiskowanego” przez przewodniczącą komisji swego jednego w swoim rodzaju referatu.

Czynne prawo wyborcze przynależało projekt tylko osobom, które ukończyły 24 rok życia, natomiast czynne prawo wyborcze mają otrzymać włościan.

Zaznaczyć trzeba, że projekt ten członkowie klubu BB podpisał i podpisał nie znając jego treści!

Niektórzy z nich zażądali, aby przed połozeniem podpisu mogli się zaznajomić z treścią wniosku.

Oskładzone im jednak, że dopiero jutro na posiedzeniu klubu projekt zostanie w całości odczytany. Konserwatyści są podobno bardzo rozgorzgnięci, że utrzymano 5-przymiotnikowe prawo wyborcze do Sejmu.

był Liikhanen (Finiandzcyk) w czasie 3.56.15 godz. trzeci Saarinen (Finiandzcyk) w czasie 3.53.22 godziny, czwarty Szwed Berström Halmén w czasie 3.59.53 godziny, piąty Szwed Jonsson Gustaf — 3.59.4 godziny, szósty Donih Franz (Czechosłowacki) w czasie 4.4.23 godziny, siódmy Hansson Ole (Szwecja) w czasie 3.53.30 godziny. Zawodnicy po przybyciu do mety udawali się natychmiast do badań lekarskich. Oficjalnie ogłoszenie wyników nastąpi dzisiaj popołudniu. W czasie, kiedy pierwszy zawodnik zjawiał się na mecie, nad terenem Zakopane go pojawił się samolot w związku z tygodniem propagandy LOIP. Samoloty krążyły nad startem i nad metą, budząc wielkie zaniepokojenie swoimi ewolucjami. Dłóż dziesiętysj się nie wykazywały pogodny i słoneczny. Temperatura 7 stopni C. zimna około godziny 8 rano, w południe zaś około 0. Warunki śnieżne średnie, a to z powodu trochę rozmiękłego śniegu. Metra jest bogato dekorowana zielenią i flagami różnych narodów. Przewyższa muzyka wojskowa. Trybuna dla gości honorowych i prasy zapelniona. Widac wśród delegatów mundurów wojskowych atłaches zagranicznych. Na mecie i starcie znajduje się mnóstwo fotografów, ponadto operatorzy filmowi. Publiczności o godzinie 8 rano mimo mroźnej temperatury było około 50 osób, zaś około południa, kiedy przybył zawodnicy, około paru tysięcy. Mnóstwo publiczności wychylało się na punkty kontrolne do pobliskich wsi.

DRUGIE ZAWODY W KRYNICY

Krynica, 5 lutego (PAT). Dnia 12 bm. po zakończeniu międzynarodowych zawodów narciarskich w Zakopanem odbędzie się w Krynicy na czerze

Krzyżowej wielki międzynarodowy konkurs skoków na skoczni narciarskiej. Udział zgłosiło 16 narodowości, w tem około 60 zawodników zagranicznych, przeważnie Olimpijczyków. Miejscowy komitet organizacyjny z dyr. inż. Nowalskim, jako przewodniczącym, pracuje nad odpowiednim przygotowaniem trzeciego gości. — Poszczególne sekcje: techniczna, kwaterunkowa, dekoracyjna, gorączkowa pracują w swoich działach, aby impreza wypadła jak najlepiej. Spodziewany jest liczny zjazd gości-widzów, dla których zapewnione są ulgi kolejowe.

Spisek w Hiszpanji przeciw dyktaturze

Pariz, 5 lutego (PAT). Według doniesień z San Sebastian ostatni spisek, który poniósł zupełnie nisko, był najniebezpiecznym ze wszystkich dotychczasowych protestów opinii publicznej przeciw istnieniu porządków rzeczy od czasu wprowadzenia dyktatury. Są powody do przypuszczenia, że czyniono przygotowania do wybuchu w Kartaginie, Burgos i Maridan. Byli premier Sanchez Guerra, obierałk Walencja jako miejsce wyładowania, miał podstawy do przypuszczenia, że gdzieś tam sakos, embardziel, że miało znane jest ze swych przekonań republikańskich. Jednocześnie z przyjazdem Sanchez Guerry i wypadkami w Ciudad Real należy zaznaczyć wybuch strajku generalnego w Ocho, znanem środowisku przemysłowem. Wszystkie te wypadki wskazywały na wzrost niepokojów. Mankoniści istnieją nie tylko w wojsku, ale także wśród marynarzy, socjalistów i konserwatystów, z których wielu jest gorącymi wielbicielami Guerry. Niektórzy ze skoni promianowanych wojskowych przekroczyli granicę Hiszpanji, udając się do Portugalii. Korespondencja stwierdza, że fakt aresztowania Guerry jest dla rządu raczej szkodliwym. W każdym razie dyktatura nie jest rozwiązaniem władz obecných, najgłupsz za może być uważana za rozwiązanie prowizoryczne.

Berlin, 5 lutego (PAT). „Vossische Ztg.” podaje za „Daily Telegraph”, że zaburzenia w armii hiszpańskiej objęły również fote. W poszczególnych miejscach doszło do krwawych starć między powstańcami a oddziałami wojskowymi, które dochowały wierności rządowi Primo de Rivery.

TELEGRAMY

REPARACJE A DŁUGI MIĘDZYSOJUSZNICZE

Berlin, 5 lutego (PAT). Według informacji z Paryża, przybyła ekspertów niemieckich na konferencję reparacyjną oszacowała wartość reparacji, jakie Niemcy muszą zapłacić. Paryż wyzdrożował już, jednakowoż termin jego wyjazdu do Berlina dotąd nie został jeszcze ustalony. W hotelu, w którym odbywał się mają narady rzeczoznawców, wynajęto w tym celu całe piętro, a każdej z 27 delegacji wyznaczono oddzielne apartamenty. „Berliner Tageblatt” donosi, że uchwalono nie udzielać w czasie konferencji żadnych informacji przedstawicielom prasy.

Berlin, 5 lutego (PAT). „Telegraphen Union” donosi z Paryża z powołaniem się na poinformowane kół francuskie, że konferencja przedstawicieli mocarstw wierzycielskich zwołana ma być tylko pod tym warunkiem, o ile narady ekspertów finansowych zakończą się wynikami pozytywnymi, t. zn. o ile ustalona zostanie suma łączna długów niemieckich oraz wysokość i ilość spłat rocznych. Konferencja mocarstw wierzycielskich ma na celu nowy podział odpowiedzialności niemieckich między wierzycieli. Kół rządowe polityczne w Paryżu żywią jakoby obawy, iż Włochy mogłyby zażądać podwyższenia swego udziału w reparaacjach. Istnieją również obawy, co do możliwości protestu Stanów Zjednoczonych przeciwko nowemu planowi podziału. Rząd francuski jednakowoż jest, jak twierdzą stanowczo w kołach paryskich, zdecydowany nie ustępować od przyznanego mu na konferencji w Spa udziału w wysokości 52%. Włochy musiałyby więc w każdym razie zadowolnić się 10% udziałem.

OLBRZYMI STRAJK W INDIACH

Bombaj, 5 stycznia (PAT). Na 80 przedział, istniejących w Bombaju, 60 przerwało pracę. Wraz z robotnikami kolejowymi wystąpiło około 150.000 ludzi. Przewidywany na ten dzień dokładają strasza, aby przekonanie uległo o tem, że obawy jej są nieuzasadnione. Dotychczas w różnych częściach odnotowano rany 30 tubychoy, których przewieziono do szpitali. Jeden z rannych umarł.

Wniosek BB w sprawie zmiany konstytucji

Warszawa, 5 lutego (tel. własny „Naprzód”). Wzrost, dotychczasowy obieg kalendarzowy sejmowe pogłoski, że BB przygotowało wniosek w sprawie zmiany konstytucji. Autorami tego projektu mają być posłowie Makowski, Piłsudski i Płascicki, którzy uzgodnili go podobno z ministrem sprawiedliwości p. Carem.

Jak się Wasz korespondent dowiaduje, istotnie odpowiedni projekt przygotowywany i przewidziany przedłożenie prawu wina dla przysięgi i trzasy pospolitej, ograniczenie odpowiedzialności ministrów przed Sejmem, uznaje ważność wotum plenium tej wiedzy, gdyż uchwalone zostało kwalfikowaną większością głosów.

Międzynarodowe zawody narciarskie w Zakopanem

Zakopane, 5 lutego (PAT). Do biegu na 50 km. wylosowało wczoraj numery 41 zawodników, a mianowicie: 5 zawodników czeskosłowackich, 3 niemieckich z Czechosłowacji, 3 Finlandczyków, 4 Jugosłowian, 1 Łotysz, 4 Niemców, 4 Norwegów, 1 Szwajcar, 3 Szwedów, 1 Węgr i 1 Polak.

Wczoraj o godzinie 5 popołudniu w sali „Morskiego Oka” odbyło się uroczyste otwarcie zawodów narciarskich. Po prezentacji drużyn zagranicznych nastąpiła odprawa i losowanie biegu na 50 kilometrów.

POCZĄTEK ZAWODÓW

Zakopane, 5 lutego (PAT). O godzinie 8 przy pięknej i niezbyt mroźnej pogodzie rozpoczął się start do biegu 50 km. Z 41 zapisaných zawodników dziewięciu nie stanęło do startu, w tej liczbie 4 Niemców, którzy jeszcze nie przybyli do Zakopanem i stamtąd do zawodów dopiero jutro, 3 Jugosłowian, wreszcie 2 Polacy. Pierwszy Norweg, który wystartował o godzinie 8.2, po 34 minutach przebiegł przez pierwszy punkt kontrolny, znajdujący się o 7 km. od startu.

PIERWSZE REZULTATY

Zakopane, 5 lutego (PAT). Około godziny 12 nocne na Wilanowie pojawił się pierwszy zawodnik, który wystartował o godzinie 8.0 km. Finlandczyk Knautila, pokrywając trasę w czasie 3.50.1 godzin. Przybył on w znakomitej formie. Drugi przy-

Przegląd gospodarczy

Z TARGU WTORKOWEGO W KRAKOWIE

Na wtorkowym targu nałocno: mleko zbierane 1 litr 35—40 gr., mleko niezbiel. 1 litr 50—55 gr., śmietanka słodka 1 litr 70—75 gr., śmietanka kwaśna 1 litr 150—220 zł., masło rżewcz. 1 kg. 620—660 zł., masło deser. 1 kg. 780—840 zł., ser krowi 1 kg. 120—130 zł., jaja kopa 1670—1750 zł., jaja sztuka 28—30 gr., kury sz. 5—10 zł., kaczki żywe szt. 6—7 zł., kaczki białe szt. 5—6 zł., gęsi żywe szt. 12—15 zł., gęsi białe szt. 10—12 zł., indyki szt. 20—24 zł., indyki szt. 16—18 zł., kwiczoły para 1—120 zł., zające w skórze szt. 8—9 zł., zające bez skóry szt. 450—550 zł., samy 1 kg. 250—450 zł., jabłka kraj. kompot. 1 kg. 1—140 zł., jabłka słowe 1 kg. 150—2 zł., cytryna szt. 10—15 groszy, ziemniaki 100 kg. 11—12 zł., buraki 1 kg. 20—25 gr., marchew 1 kg. 40—50 gr., cebula 1 kg. 50—60 gr., czosnek 1 kg. 2—220 zł., kalafiory 1 sztuka 2—3 zł., pietruszka 1 kg. 60—70 gr., szpinak 1 kg. 360—4 zł., soler 1 kg. 1—110 zł., włoszczyzna świeża 1 kg. 70—80 gr., barszcz 1 litr 35—40 groszy.

ROZMAITOŚCI

WYKOLEJENIE SIĘ LOKOMOTYWY W BIEN. CZYCACIE Na stacji kolej. w Bieleńcach wykoleił się parowóz przy podjeździe osob. Nr. 6220 wskutek nagromadzenia się zmarnotrawionej ropy na szynach. Wypadku w ludziach nie było. Parowóz lekko uszkodzony.

SPŁONĘŁA STAJNIA Z SZESCIOMA SZUKAMKI BYDŁA. Wybuchł w zabudowaniach Katarzyny Borczykowej w Golezynie pow. Płyma pożar, który zniszczył w zupełności stajnię wraz z 6-cio ma stulkami bydła, wyrządzając przez to szkodę na 2325 zł. Przyczyną pożaru dotychczas nie ustalono. Zachodził podejrzenie, że powstał on wskutek nieostrożności obchodzenia się z ogniem.

CHŁOPSKI SAMOSĄD. W Leszczynach pod Klekami miejscowy organista Szczepan Krupa miał kilka porachunków z gospodarzami i zomknił się na nich w ten sposób, że podpalił ich stodoły. Ogień zniszczył 4 stodoły ze zbiorami i narzędziami. Chłopi zauważyli jednak podpalacza i rzucili się na niego. Przetrzymanego załuczono

na śmierć kijami, przyczem cała wieś brała w bieżący udział.

STRASZNY CZYN OBLAKANEGO. W Jarosławu popełniona została straszna zbrodnia wśród następujących okoliczności: Do mieszkańca Adama Knapa przyszedł sąsiad, około 27-letni umysłowy chorey Leon Szyja. W mieszkaniu znajdowała się 12-letnia pamiłka Knapa. Knap zajął był rozpaleniem ognia pod kuchnią i nie zwracając uwagi na przybysza. Nagle Szyja szłażą żelazną uderzył Knapa po głowie tak, że ten runął nieprzytomny na ziemię, następnie toporem odciął głowę od tułowia i schował ją do plecaka, poczem wyszedł na rynek, gdzie posterunkowi, widząc skrawki ubrania, zabrali go na komisariat i tu po otwarciu plecaka odkryto straszna zbrodnia. Szyja o modociś jest umysłowo chorym, jednakowoż z powodu niemożności umieszczenia go w zakładzie pozostał zupełnie bez dozoru. Oblakanego zbrodniarza osadzono w aresztach sądowych aż do ukończenia śledztwa, a następnie przemieszono go do Przemysła.

Związki i zgromadzenia

POSIEDZENIE WYDZIAŁU RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH odbędzie się w piątek 8 b. m. punktualnie o godzinie 6 wieczór w własnym lokalu.

POSIEDZENIE ZARZĄDU ODDZIAŁU MURARZY odbędzie się w środę 6 lutego o godz. 6 wieczór przy ul. Dunajewskiego 5 u Sekretarza murarzy oficyny II p. na prawo.

NASTĘPNA PROBA CHÓRU „LUTNI” ROBOTNICZEJ odbędzie się w poniedziałek 11 bm. o godz. 730 wieczór.

ODDZIAŁ KRAKOWSKI ZWIĄZKU MURARZY urządził w sobotę 9 lutego o godz. 9 wieczór w Domu Robotniczym (Dunajewskiego 5) wielką zabawę towarzyską z kottolowem, na którą ma zaszczyt zaprosić towarzyszy wraz z rodzinami. W programie liczne niespodzianki. Orkiestra znakomita. Bufet we własnym zarządzie. Wstęp tylko za zaproszeniami, które wydał sekretariat codziennie od godz. 5 do 8 wieczór.

ZABAWA ORGANIZACJI STOLARZY I TAPICERÓW odbędzie się 9 lutego w sali Domu Górników przy al. Krasińskiego 16. Wstępu sołże za zaproszeniami, które wydał się codziennie od 6—8 wieczorem ul. Dunajewskiego 5 II p. oficyny.

HUMOR I SATYRA

HUMOR Z POD CIEMNEJ ELEKTRYCZNOŚCI

Obcy: Czy Kraków ma elektryczność?
Krakowianie: Mlewa niekiedy.
Ciekawcy: Nasza elektryczna niedomaga, jaka diagnozę postawiłby pan doktor?
Lekarz: Światłowisłci.
Zwłóknik napisał: Jakże motto wypisałby Tawowski na gmachu elekrowni?
Labownik Krakowski: Lucus a non lucendo.

REPERTUAR

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Sroda: „Pod zarządem przysuwomym”.
Czwartek: „Musisz się ze mną ożenić” (przedst. popularne — ceny zmniejszone).
Piątek: „Pod zarządem przysuwomym”.

TEATR REJOWY „GONG”

Codziennie: Rewja „Kochanie, zdejm maskę”.

KINOTEATRY

Bagatela: „Olecz”.
Corso: „Przedpieknie”.
Nowości: „Serenada”.
Promień: „Ofiara kabaretu w Hongkongu”.
Sztuka: „Sfalszowane miliardy”.
Ulechu: „Przedwiośnie”.
Warszawa: „Skrzydła”.

RADJO KRAKOWSKIE

Sroda 6 lutego

11.50. Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej, komunikaty lotniczo-meteorologiczne. 12.10. Audycja z Warszawy dla dzieci wiejskich. 13.00. Komunikat radiowy i motowania krakowskiej gieldy zbożowej. 14.50. Komunikaty: meteorologiczne i gospodarskie. 17.00. Odczyty: „Boje polskie minionych stuleci: Molokaj” — wygłosi generał dr. M. Kuciel, odczyt „Uwzyszczenia Jagiellońskie. 17.25. Odczyty: „Ze wschodnich rzeźb Polki: Polecie” — wygłosi p. W. Pawlik. 17.55. Koncert z Warszawy. 18.50. Rozmaitości i komunikaty. 19.10. Skrzynka pocztowa — inż. Stanisław Broniewski. 19.56. Sygnał czasu z obserwatorium astronomicznego w Warszawie. 20.00. Skrzynka radiowa. 20.30. Koncert po Stanisław Sławek (tenor), Józef Mazanowski (śpiew), prof. Zbigniew Dymek (fortepian), Ferdynand Macalik (wieloncelista), dyr. Bolesław Walek-Walewski (akompaniament). 22.00. PAT i komunikaty z Warszawy. 22.30—23.30. Muzyka taneczna z kawiarni „Carlów”.

PRZESZŁO DOŁU GŁOWY DLA DROBISZYCH

KOWALSKINA

USUWA NAJSILNIEJSZE
BOLE GŁOWY

FABRYKA CHEMICZNEJ FARMACEUTYCZNEJ
A. P. KOWALSKI WARSZAWA

Ważne dla PP. Chirurgów i Ginekologów!

Według wszelkich wskazań lekarskich robisz udono konsekwencje a zarazem do obecnej metody zastosowane

pasy popieraczejne
pasy na ciążę
pasy poporodowe
pasy rapturkowe
pasy gumowe modne
paski menstruacyjne
paski podwiązkami

oraz gorsety dla utonnych i wszelkiego rodzaju napierśniki do balowych toalet i napierśniki do karmienia. Zamówienia przez przesyłkę wykonywam w ciągu 2 godzin.

Franciszka Haeckerowa
Kraków, Rynek gł. L. 30.

L. 9 PRZ. 20

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Kasa Chorych miasta Lwowa rozsolue przetarg ofertowy na wykonanie instalacji:

Centralnego ogrzewania i wodociągów wraz z urządzeniem mechanicznym kuchni, pralni i desinfekcji w Szpitalu dla Chorych Gruźliczych w Lwowie.

Przedmiary powyższych robót, warunki ogólne i szczegółowe są do podjęcia w biurze dyrekcji Kasy Chorych m. Lwowa, ul. Brzajewskiej L. 8, za opłatą 15 zł.

Termin złożenia ofert oznacza się na 26-tego lutego 1929 r. o godzinie 11-tej, otwarcie ofert odbędzie się tego samego dnia o godzinie 12-tej w południe.

Zarząd Kasy Chorych m. Lwowa zastrzega sobie swobodny wybór między oferentami, rozdział robót między oferentów według rodzaju robót lub grupy budynków, względnie nieprzyjęcie ofert i rozpisanie nowego przetargu.

Zarząd Kasy Chorych m. Lwowa

Lwów, 22 stycznia 1929.

Wyjazd do Warszawy zbyteczny!

Załatwiamy wszelkie zlecenia w sądach, urządach penitencjarnych i karnalnych, instytucjach finansowych i wszystkich innych w Warszawie, całej Polsce i zagranicą. Legalizacja dokumentów, sprawy konsularne, spedycja, poszukiwanie rodziny, etc.

BIURO „POMOC PRAWNO-HANDLOWA”
Warszawa, Nowy Świat 28.

Korespondencja w każdej miejscowości potrzebna. Znaczący pocztowy na odpowiedź — połączony.

Przeniesienie.

Nadejść i zaktualizować dane, zaktualizować imię, rość, m. i wiec urodzenia, otrzymany majątek, dokładną analizę charakteru, określając zalety, wady, zdolności, przeszerbna. Również horoskop słynnego medium Eryka. Nadeślij 32 zł. można znaleźć pocztowo. Wzrost a psychiczny grafolog Szył-Schokni. Nowowiejska 82. Redakcja „Świt”.

Gospodini fachowa i doświadczona

poszukiwana natychmiast do prowadzenia kancelarii i gospodarczych. Sądziatorem w tym celu. Zgłoszenia tylko na imię i z podaniem zrynowania i warunków sądzonych pocztowo na adres: Związek Kas Chorych, Białostocka 6, Kraków.

Radeckich Piotr obywatela zabytny dokument we Kłowy, gwarantując szereg alfabetyczności, wydany przez P. K. U. Kraków.

Alfonsa Warszawy, ul. 1888

gwarantując z wiadomością

walidzmi 60 proc. na dzień

L. 460424 lw. a stala 1

1929. gwarantując szereg

alfabetyczności, wydany przez P. K. U.

Kraków-miasto.

Pracownia tapicerska

ALEKSANDRA KONTURKA

b. kierownika Firmy K. DUDZIAK w Krakowie
Kraków-Zwierzyniec, Kosciuszki L. 45.
Wykonawca wszelkie roboty w zakresie tapicerstwa.
Szybko, solidnie, tanio — za gotówkę i na raty.

Dotawia się skradzione papiery wykopane na nazwisko Włodzisław Michał, wydane przez Komisję wojewską w Warszawie.

Reklama dzwignią handlu!!